

Betænelighederne være noget større, idet det kirurgiske Indgreb her er langt betydeligere (smlgn. ovenfor).

Mest betænelig vil Menigmand sikkert føle sig over for denne Tanke om *tvungen Kastration*. For den almindelige Bevidsthed staar denne Operation som en „Lemlæstelse“ i Ordets stærkeste Betydning, med uheldige legemlige-sjælelige Følger. Som alt tidligere nævnt er væsentlig uheldige Følger efter Kastration, foretagne paa kønsmodne Mænd, dog meget ringe i vort Materiale, i hvert Fald ingenlunde saadanne, at de kontraindicerer dette Indgreb. Hos Kvinder ligger Forholdet en Del anderledes. Men baade for Mænd og Kvinder gælder det, at de mulige direkte eller indirekte Følger, som Indgrebet maaske kan medføre, ofte maa bedømmes paa Baggrund af den Tilværelse, som ellers vilde blive den paagældende Persons, eller den Fare for Mennesker og Samfundsværdier, som Personen ukastreret vilde repræsentere. Dette gælder særlig for *Sædelighedsforbrydere* og „*sexuelt rasende*“ *aandssvage, Psykopater og andre abnorme*, som i Reglen kun nødtvungent tager Initiativet til dette Indgreb, det eneste, der reelt kan socialisere, resp. uskadeliggøre dem. Om man her vil gribe ind med maaske livsvarig Internering eller gaa til tvungen Kastration, bliver vel til syvende og sidst en Følelæssag — og afhængig af, hvilke sociale Forplejningsbyrder Samfundet mener at kunne bære i Længden — som Offer paa en maaske misforstaaet eller overdreven Humanitets Alter.

Med Hensyn til *Administrationen* af den kommende Sterilisationslov skal Raadet ikke undlade at fremsætte følgende Bemærkninger:

Det har fra flere Sider været fremført, at Forretningsgangen ved Sterilisationsagerens Behandling er noget tung og *unødig kompliceret*. At Sagerne i sig selv undertiden maa give Anledning til indgaaende lægelige Overvejelser, er en Ting for sig og let forstaaelig; Ankerne er derimod rettet mod de mange lægelige og juridiske Etapper, som Sagerne skal passere, og som menes uden Skade at kunne reduceres.

Kort sagt: Der ønskes her som paa alle Omraader i moderne Administration en *Forenkling*.

Raadet maa efter de indhøstede Erfaringer medgive, at disse Anker og Forslag synes berettigede; de ses da ogsaa at falde i Traad med Aanden i Kommissionsbetænkningen af 1926, der netop gennem sine Forslag om en særlig Kommission og i hvert Fald en Centralisering af Materialet tilsigtede en ensartet og enkel Behandling af disse Sager.

Nødvendigheden og Opportuniteten af dette Synspunkt har de forløbne Forsøgsaar tilfulde bekræftet. Raadet maa derfor slutte sig til de fremsatte Anker og anse det for meget ønskeligt, at der i Fremtiden finder en *forenklet Forretningsgang og størst mulig Centralisering Sted*, navnlig for det nærmest forestaaende Tidsspand, idet der her fremdeles er Spørgsmaal om Gennemførelse af en vanskelig Forsøgslov paa stadig nye Omraader, hvor ensartede og faste, videnskabeligt fuldt underbyggede Retningslinier er nødvendige.

Den nærmere Gennemførelse af en saadan Reform i Sagerens Administration maa man have overladt til Justitsministeriet. Man skal blot bemærke, at Forelæggelse af Sterilisationsager for to sideordnede lægelige Myndigheder ikke kendes i noget andet Land og ikke kan antages tilnærmelsesvis at frembyde Fordele, som staar i Forhold til Ulemperne.

Vedrørende selve Forretningsgangen har Raadet tidligere overfor Ministeriet gjort sig til Talsmand for en Simplificering, og man finder Anledning til paany at fremhæve det ønskelige i, at der samtidig med Lovens Revision eller om muligt allerede før fastlægges en Ordning, hvorefter samtlige Andragender om Sterilisation, bortset fra Andragender fra aandssvage, indsendes *direkte* til Retslægeraadet, bilagt de Oplysninger, som kræves efter Loven. Raadet vil herefter kunne tage Stilling til Andragendet paa det saaledes givne Grundlag og videresende Sagen til Justitsministeriet med Raadets Erklæring.

Med Hensyn til Enkeltheder i den gældende Lov finder man yderligere Anledning til at fremhæve, at *Lovens Paragraffer 1 og 2* synes formuleret saaledes, at Administrationen har henført Tilfælde under § 2, som efter deres Beskaffenhed maatte henhøre under § 1, f. Eks. Kastration af de paa Forvaringsanstalt paa Sundholm anbragte Sædelighedsforbrydere, og Raadet skal henstille, at der ved Formuleringen af den fremtidige Lov gives saadanne Bestemmelser, at en tilsvarende Praksis ikke nødvendigøres i Fremtiden.

Bestemmelsen i Lovens § 3, 2. Stk. om, at det Indgreb, som foretages i Henhold til Loven, efter dets Art paa Forhaand skal angives ved dets lægevidenskabelige Betegnelse,